

RASKOVANI

POJEDINI BROJ DINAR

VLASNIK, DIREKTOR ODGOVORNI UREDNIK
PAVAO ROCA

IZLAZI SVAKI ČETVRTAK, 11 JUTRA.

PREDPLATA: TROMJESEČNO DINARA 13, GO-
DIŠNJE DINARA 52. OGLASI PO CIENIKU.

UREDNIŠTVO I UPRAVA KUĆA Br. 543 - VODICE.

RUKOPISI SE NEVRAČAJU,

TISAK: PUČKA TISKARA - ŠIBENIK.

USKRS.

Proljetno doba, veliko doba, vrijeme, kada priroda odbacuje zimski pokrov te se kao mlađa nevješta oblači u zelenilo i kiti čarobnim šarenim cvijećem. Sunorni i tmurni zimski dan prestaju, a zamjenjuju ih ugodni, veseli sunec nasmijani.

Uskrs i preporod duše i srca. Svaki živi stvor, stvoren na sliku i priliku božju, ako ima i malo moralne podloge, čuti bistru svoju matrinu, osjeća se pomladnjem i stvara si zamame slike budućnosti.

U crkvi katoličkoj Uskrs ima posebno značenje. Nije to samo svetkovina uskrsnuća Kristova tijela iz groba, to je slavlje pobjede svjetla nad tminom, dobra nad zlom. I crkva je odabrala upravo vrijeme, kada se budi priroda na nov život, da se slavi i svetkuje ta vjelebitna pobjeda. Veliko značenje leži u tom. Od Božića — porodjenja preporoditelja izognjenog svijetu — do Usksra traje gruhla tamna i hladna zima. Borba sa zlom traje uporno, dok ne klone pred pobjedonosnim nastupom istine, dobrote i ljepote. Zasja sunce na nebu i obnovi se zemlja; zasja krepost i vrlina u srcima ljudskim i obnovi se ljudski rod.

Crkva je katolička — i to joj se mora priznati sa strane najličnih protivnika — ovakvim svetkovinama, kojima je pridala i duboko simbolično značenje, veoma mnogo postigla bilo to u crkvenom i moralnom, bilo to u svjetovnom pogledu. Zadnjimo u mase svijeta u ovakovo svečane dane, promotrimo lica vjernika i počujmo njihove razgovore, pak ćemo se uvjeriti o zanosu i čistoci misli, o uvjerenju o neoslovitosti velike ideje, koja prožima njihovo biće. Uvjereni su o boljem budućim danima: ta znaju i vide moći i napredak svoga vjerovanja pak se pravom mogu nadati i ljepšim uspjesima.

FELJTON

KNJIŽEVNIK SIMO MATAVULJ I MI

(Uz literarnu komparaciju Matavulj : Tommaseo)

14.

(Svršetak)

Tada u njenu nastaje „kao neki prelom“, jer je za to nastupio izvjesni fizijološki momenat. On o nekim stvarima počinje da i „mulko“ drukčije misli, da misli — tako da se izrazim: „opipljivije“.

To je diktat zakona prirode.

Drukčije ni ne može da bude u ovoj knjizi, koja je pisana po katekizmu prirodne istine; drukčije ona ne bi bila ono, što jeste, t. j. knjiga života.

I on tada prilazi svojoj Jelici s novim srećem i novim željama. Njegove neodredjene čežnje primaju određeniji oblik i karakter.

I biva, da on još kao mladi djak preživljava svoju prvu ljubav, već se opio napitkom vrele krvne ljubavi.

Nas to ne začudjava: odrastao kao gora, misesu mu nabrekule u napon prve muške snage, a krv uzavrela kao u zdravom momčaku sreću; viđeši, sviše, u svojoj okolini dosta poticajnih primjera, on, dijete prirode, već na muci sa svojom snagom, i ne pomišlja, da se svlada.

Nego, sreća, da je njega, takvoga, udes udesio u selu, jer da ga je zatekao u gradu, njegova bi mladost bila proplakala s ljubavi i milosti gradskih hetera.

Povucimo sada paralelu između Uskrsnuća, koga slavi katolička crkva kao takova i Uskrsnuća koga slavi naš narod. Dijametalne li opreke, grđnog li jaza. Poslije stoljetnog robovanja svim mogućim silnicima i svim opakim i razvratnim sistemima, gigantskom borborom i nadčovječnim patnjama uz otkop od milijuna mrtvih ponajboljih sinova, narod se ponosiči uspravi, skrši lance, pribavi si slobodu i radi na boljoj budućnosti. Preporoditelji su posigli dobro sjeme i nikao je prekrasan plod. Oduševljen narod ga prima objeruke i njeguje još u nadi na bolja vremena i povjerava svojim izbrancima na čuvanje i korisnu upotrebu.

Protivno od onoga postupka, kojim se služila i još danas služi crkva i njezini pravci, da naime zasade uviđene nauke raširiti što više, te po mogućnosti čitav ljudski rod učini dionicima plodova te nauke — naši pravci i vodje u opasnoj namjeri zaklanjavaju sunce slobode, a plodove stoljetne borbe uništite na način, da im jedva i trag ostade. I to sve u početku u prvim godinama oslobođenja.

Odakle da taj nesretni narod bude imao utječe od ovog Uskrsnuća i nade u bolju budućnost, kada mu u ovo kratko vrijeme pokaza jasno, da nije radio i umirao za sveopći boljatik i napredak, već za dobro opakih pojedinaca, koji, pod obrazinom Mojsije i proraka grabežljivom rukom i pohlepnim srcem prisvojile sve sebi; koje čudo, da fali zanosa i vjere te volje za rad za buduća vremena. Napravimo bilancu i vidjeti ćemo grdnji rezultat na političkom, kulturnom, ekonomskom polju, u opće u svemu.

Odakle da se narod ponada i sjeni blagostanja u ovoj Bogom i prirodom tako obilno obdarenom zemlji, kada i ono malo blagostanja, što nam ostavi iz puke samlosti tudjih silnik, uništi domaća ruka. Novca nema, narodna vlada prva je otvorila

Istina, kod njega nema sklonosti isposničkom trapljenju, jer je i odviše zdravih nerava, ni smisla za licenčerno pretvaranje, jer je i odviše iskren; što više, on je i ljubavnik uprkos t. zv. zavjetu čistoće, pa i pored svega loga, on je čak i u ovome grijehu najmanji gještvik među fratrima.

Odlukuje se jošte i svješću o dužnosti, koja je kod njega razvijena po sreću i razumu.

Dok mu je stric zdrav, on ga dvori i pazi kao rođenog svog oca, a kad oboli, njeguje ga kao kakav zavjetovani bolničar, kao pravi samaritanac po sreću i strpljivošću svojoj.

Ko bi drugi do kraja izdržao uz stricu fra Načvara, koji je kadikad znao i da „trisne“?

A Bakonja, ma da je osjetljiv, prašta mu, jer nije osvetljiv.

Takav je Bakonja do postriga i prve svoje mise, takav preuzima prvu svoju župničku dužnost, a takav je zacijelo i do smrti svoje.

Nigdje se ne gradi svećem, a sam o sebi u čistoj našoj ikavšini veli:

„Svi kažu, da sam dobar čovik, a nisi kažu, da sam rijav fratar! Može biti i jedno i drugo! Kad sam se rodija, ja nisam izbira, što ću biti, a sadam sam, kakva me dadoše bog (t. j. priroda) i ljudi!“

Ovdje roman svršava; ovdje ću i ja da svršim, uz poruku, da na svijet i život gledamo kroz Bakonju u vodu dušu, te uz preporuku, da se ne iznevjerimo dužnosti oduženja njegovom autoru, Simi Matavulju.

— M. —

škulju na žepu načodnom famoznom zamjenom novčanica; ono, što je dala, otišlo je preko brda i rijeke onamo, gdje se ne pita, tko daje već se po čeifu svemožnih bez računa dijeli favoritima. Kruha nema! Jugoslavija u srednjoj Evropi žitarica načaplodnja zemlja — ne može da prehrani svoje pučanstvo! Valja uvažati kukuruz i skupog glazbenika bacili medju narod riječ: »narode zemlja je tvoga«. A bacili narod u razdor i nerad — bacili narodu prah u oči, da oni uzmognu u nutnomete loviti. Opustiše polja i livade, narod gladuje, a princi narodni ne vide propast, u koju se kotrlja ova država, sve im to nije ništa: osobne momente, interes, stranku, postaviše nad dobro naroda.

U državi samoj kaos. Šta vrijedi zakon, šta pravda? Potezom pera uništava se jedno i drugo po volji pojedinca nametnika, koji nema smisla ni poznavanja narodnih potreba, a stvara se novi zakon prama interesima pojedinih kasta. Jer ne budimo navini, rat i revolucija ne izjednačiše društvene slojeve i kaste, već za pravo potenciraše i onako strašnu protimbu između njih. Ovakove bezglavosti i zbrke u zakonodavstvu, gdje se u parana o istoj stvari po više protuslovnih zakona izdaje, cijenimo da ima malo gdje primjera u historiji. O vanjskoj politici i sigurnosti naše države prama vani ne treba ni govoriti. Neprijatelj nam drži još čitave teritorije i siše narodnu srčku, paša je po tursku, a u onim našim krajevima, koji su njega zapali, kolje sinove naše, kao nekad Izraelci janjanj vazmenu — Holokaust slobode, mira i Uskrsnuća.

A kulturni bilans? Osnivaju se univerziteti i razne visoke škole, koje koštaju milijune, a za narod koji je za 80 po sto nepismen, nema pučkih škola. Država se brine za »zabavu narodu« svome pak podiže kazališta i na subvencije slijpe milijune, a bolnice i ostale humanitarne institucije, prvi to i najpriječitiji znakovi civilizacije kod svih naroda, zatvaraju se, jer nema novca i valja štediti. Štednja na najprečim narodnim potrebama! Pa da ne napredujemo poslije našeg narodnog Uskrsnuća!

Sva politika i u prividnosti sav rad za narod nije nego izigravanje naroda, ekonomski i dučevno zarobljivanje vlastitog naroda. Svaki istaknutiji čovjek, svaka politička partija drži čvrsto u ruci triumfe, da ih zaigra u odlučnom momentu i sebi osigura lavlji dio u pljački: tu se svrhu obećaje narodu zlatna brda, riše blistavu budućnost, a narod . . . umire od gladi. Je li to slava i sjaj Uskrsnuća, jesu li to plodovi nadčovječne borbe za slobodu? Nisu li Bili su, pak ih krivnjom onih, koji se izdavaju za čuvare narodnih amaneta, nestade.

Et resurrexit! Gospod je uskrsnuo! Priroda se obukla u svječano ruho, sunce se milo smješi, sve buji i kipi novim mlađim životom. Slavi crkva Uskrsnuće Gospodinovo u srcima svojih vjernika, u zanosu za istinom i užvišenošću. Kada ćeš ti, inukotrpni narode, da proslavиш svoje Uskrsnuće?

Slaviš ga i sada, ali iz običaja, kao Izraelci u babilonskom suožanstvu. Pravi Uskrs, uskrsnuće tvoje misli i tvojih nastojanja, ima još da nadodje. A to će biti onda, kada plodovima tvoga rada budu upravljali poglavice i vodje, koji će poput evangelijskog pastira svjesno moći da kažu: »Ja sam pastir dobri, ja ljubim ovce svoje.«

Bez Srbije i Bugarske nema Jugoslavije.

„Zajednica“, glasilo Hrvata, Srba i Slovaca — Rosorio, br. 633. u svom uvodniku podučava nas iz Južne Amerike u patriotizmu:

„Dok Srbin hoće da bude i ostane Srbinom, u narodnom i državnom smislu, a isto tako i Bugarin, izgleda — govoreć u pravnonarodnom smislu — nepolitički i dosta ponizno za Hrvate i Slovence, da oni sami oslovljaju se Jugoslavenima, da oni sami nječu svoje historičko narodno ime i pleme, da oni sami odriču se u dvadesetom veku, kad — svi drugi mali i veliki, novi i stari narodi pozivaju se na svoju starinu, na svoju prošlost, na svoje zapršene pergamene — svog slavnog državnog prava i zlatne historije; da oni sami, sad i u današnjoj slobodnoj i ujedinjenoj domovini, budu svakoj političkoj novotariji površi i poklopac, kao što su bili pod propalim režimom austro-ugarskim.“

Ako ikada, danas Hrvat i Slovenac treba da se drži starine kao jedinog svog narodnog sidra, i da u narodnom ponosu nasledjuje, ugledaju se u brata Srbita, koji od svog sve-

tog narodnog imena ni na desno ni na lievo, a tako budi rečeno i o Bugarima. Hrvati mogu se ponositi svojom prošlošću, na bilo kojem polju, osobitu polju junaštva, kao što i brat Srbin. Hrvate je oslovila svjetska povjesnica: „Ante murale christianitatis“. Hrvatsko državno pravo žive preko hiljadu godina. A to sve Hrvatu dovučuje: Hrvat se ima Hrvatom zvati, kao i Srbin Srbinom.

Ovo istakosmo u najsvetičijoj namjeri na adresu one politike i onih političara, koji misle i koji hoće da bez Srba i Bugara stvaraju i zagovaraju neku malu Jugoslaviju i u tu Jugoslaviju strpavaju samo Hrvate i Slovence, kao da je hrvatsko ime i hrvatsko državno pravo mačiji kašalj nekih stranaka i političara.

Bez Srbije i Bugarske nema ni male ni velike Jugoslavije, ovo treba držati pred očima. Dok Srbi hoće da budu samo Srbi, a Bugari samo Bugari, narodni ponos nalaže i Hrvatima i Slovincima, da i oni budu samo Hrvati i Slovenci.

Tako i ne drugče mora da bude. Svakomu svoje. Ili svi Jugoslaveni ili svaki pod svojim plemenskim historičkim imenom unapred kao i dosle!“

Nuglašica, Arežim brije, Strinica-Knín, prolascu preko Pašića polja, blizu Grahova polja uz Livanjsko polje, preko Glamočkog polja, dajući im novi život).

Ili, idući dalje, može se od Pribinica graditi na Banjaluku, odakle vodi već normalna pruga do Novog i Krupe, a odatle da se gradi Unskom dolinom opet na Knin, kao na glavno raskrišće pruga za sjevernu Dalmaciju.

Takovom logičnom prugom bio bi spojen sa zaledjem, sa državom i svom Evropom ne samo Šibenik, ne samo Split već i Šibenik i Split a sutra i Zadar, kad jednoin Bog il ma ko odnese naše susjede preko mora.

Uz relativno mali trošak bila bi zadovoljena sva zemlja; sva naša primorska mjesta mogla bi da se razvijaju onoliko, koliko budu pokazala inicijativu i sposobnosti svojih žitelja. A k tomu bi ta željeznica prolazila kroz najbogatije krajeve i najnapučenije okruge, kao što su Tuzlanski, Banjalučki, Bihaćki i Travnički sa preko 1,300.000 žitelja, i a samo Sarajevo sa svojim okrugom crpilo bi iz toga neslućene koristi i životu, osobito kad bude spojeno preko Vardišta i Užica sa srednjom Srbijom.

Gradimo i radimo! Nu gradimo i radimo paljivo, otresavši se sičušnog kampanilizma; a, imajući pred očima interesoprečne narodne, državne, ne teretimo drž. budžetu da otočimo za što je suvišno za sada, neg za ono što sad najnužnije i bez čega se ne može biti. Kad bude biljac dulji lako ćemo pružiti noge.

Nevjerojatni ispad.

Poznato je nadaleko gostoprinstvo Dalmacije. Tom edikton slovio je Hrvat iz Dalmacije kao otmeni kavalir s svatkom, bez obzira na narodnost i politiku, dolazeći k nama na žalo, da se pod blagim podnebljem azurne Adrie odmori i osnaži, nailazio je na najsrdačniji prijem.

Dandanas, u doba, kada su ljudi počeli hodati na glavi, dogadaju se kod nas nečuveni ispadi, koji upravo diskredituju dobar glas Dalmacije. Čitamo u splitskom „Novo Doda“, da je nacionalna omladina u Splitu priredila zagrebačkom načelniku g. Heinzelu — prigodom njegovog prolaska u društvu s gospodom preko Splitsa za Dubrovnik — mačju deraču, kličući: „Doli frankovački Zagreb!“

Nama se čini, da je ovo vrhunac neobzirnosti i upravo žužljive zavisti prama uvaženom predstavniku i poznatom spremnom i marnom radeniku na polju kulturne politike našeg bijelog Zagreba. Ne možemo, a da ne osudimo ovakovo grđnu povredu gostoprinstva, koju nam lje Zagrebčani ne će lako zaboraviti. Ako li nacionalna omladina ili ma tko drugi želi da dade oduska svojim političkim žustvama, onda držimo, da to može učiniti na mestu i u prirodi, gdje se to dolikuje i nitko joj s njezinog stanovišta ne bi prigovorio, i u času, kad predstavnik

glavnog grada Zagreba dolazi sa gospodom, bilo u službeno putovanje, bilo odmora radi, više je nego bezobzirno iskaljavati na taj način svoj bijes. Mi se pitamo: kuda ćemo ovako?

Pitanje kupališta.

Odavna se osjećala potreba, kako da se u ovom gradu, koji obiluje sa tolikim krasnim predjelima na moru, podigne jedno uredno i pristojno kupalište u blizini, gdje bi uz silne ljetne sparne svaki gradjanin i stranac našao zgodne, da se raznodi i odmori.

G. Grubišić rođeni Šibenčanac, potakao je tu namisao, da se po njegovom starom planu sagradi inicijativom građana jedno takovo kupalište na oštrici „Adriji“, koja se nalazi pri ulazu Šibenske luke, koje je udaljeno 10 do 15 časova parobrodičem od grada. Tu se uistinu, nalazi jedna divna uvala pokrita pijeskom, a dobar dio obližnjeg zemljista zasadjen je sa borovitom šumom, odakle se uživa divan pogled na sve naše otočje. I sam teren bio bi veoma zgodan, jer se nalazi na ravnicu, prikladan za podizanje hotela i villa.

U tu svrhu bio je sazvao na sastanak više videnih građana, za izmjenu misli, kako da se ostvari ova njegova namisao, ali, kako kod nas ne vodi linde drugo, već strančarska zaslpljenost i bojazan, da bilo u kojoj prigodi ne bi izbilo na površinu imenih, koji su im nepočudni, tako su se u početku raspravljanja, zapazile neke zakulisne manovre, kako da unište taj plan. Nitko nije iznio nešto stalnog, konkretnog, kako da se čim prije dode do novca i grade, jer vrijeme odmiče, te ćemo po svoj prilici i ovog ljeta, kad se Dalmacija sprema za reklamu svojih kupališta, da privuče strance, ostati pri starom i tjerati strance iz naše sredine, a tim ćemo pokazati, koliko ljubavi imamo za ovaj naš grad, koji bi mogao procvesti, što nažlost radi našeg nemara mora da svakim danom propada.

Istina, da bi se i općina moralala zainteresovati, jer u nekim mjestima radi čistoće i same općine grade kupališta, ali poznavajući finansijsko stanje općine Šibenke, ne možemo sve od nje čekati, budući da je čekaju stotina važnih i potrebitih stvari, kojima ne može da doskoči. Za to treba da inicijativu preuzmu sami građani, ne osvrčuti se na ono par gospoda, koji nažlost kroje sudbinu ovog grada Započinimo, jer je vrijeme ljetnoj sezoni blizu!

Čist račun — duga ljubav.

Občinska Štedionica u Drnišu utemeljena je godine 1909. sa svrhom gospodarsko-finansijskog promicanja dotično zaštite od opće poznatog drniškog lihvarstva-njezinih općinara koji za istu sa cijelokupnom općinskom imovinom i jamči. Ova svrha ostala je samo na papiru kao i svi javni poslovi u ovoj bijedno općini.

Odmah pri početku djelovanja ove Štedionice, ravnateljstvo su sačinjavali glavni lili vari ili njihovi potomci, a ti su bome i prvo zajmove dobili. Valja reći pravo u početku si i težaci po nešto 7 postotnog amortizacionog zajma dobivali, ali to je trajalo za kratko, kamate sa provizijama nadmašile sve one lili varske i tako radi ovog ili onog, siromašni općinari u tu vlastitu zajednicu nije imao ni kakova pristupa.

Štedionica u kratko vrijeme njezina obstanka, nekoliko je puta dolazila do oveči zakladnih pričuva a zatim još u kraće došla do pogibelji bankrota, a onda bi njezini apotoli brže potražili najprefrigeranje bankovni misionere i unosna vrela na račun siromašni općinara za spasavanje.

Pri prevratu govorilo se, da je Štedionica imala nešto oko miljun i po kruna pretiček, utjeranih od gladnog pučanstva pri trgovini s hranom. Taj pretičak kao i onaj od preko miljuna kruna od općinske aprovizacije bila dne 27. X. 1918. na javnoj skupštini u općinskoj dvorani sa osobitim oduševljenjem glasovan za gradnju novih škola.

Kotor mora biti spojen sa zaledjem, jer Kotor je na svijetu jedan. Dubrovnik je spojen, Metković također a tako treba spojiti sa zaledjem i Split i Šibenik, jer to je to samo pravdno, nego i korisno pa i nužno iz strateških razloga, jer i Šibenik je na svijetu samo jedan.

I kraj prirodnjega, logičnoga spoja Šibenik i Splita sa zaledjem (bilo sa Zagrebom, ili sa Suboticom, bilo sa Beogradom ili Sarajevom) nego onog preko Knina u dva pravca. I tu dolaze u ostvarenje i obziri strateški i ekonomski i oni opće državni, a da se pri tome što manje potroši a što više koristi učini.

Zamislimo izgradnju pruge, koja bi vodila od Beograda do Loznice (Koviljača), odatle do Tuzle na Dobro do Pribinica. (Taj je dio već izgradjen uskotračno osim jedno 40 km. Tuzla-Lozница) Idući dalje, može se od Pribinica graditi ili pravcom na Jajce, a od Jajca na Knin (dolinom Plive, na Glamoč,

Ovo su bile samo zakulisne fraze i savršena taktika naših otaca t. zv. „Svete Obitelji“ mi mjesto škola i započetog „Uboškog Domâ“ i jemo, da je općinska štedionica sa nekim otekicijama nabavila 10 vagona kukuruza za adno pučanstvo uz niske cijene, ali da ga ona prodavati 140 dinara kvartu, jer da je štedionica u vrlo slabim vodama i da ju ija spasiti pošto potol?

Gospodo oko spasavanja tog masnog kota nekolice... ispod glasa (jer glasno ne nimo) dovikujemo: da smo tog spasavanja vašeg tutorstva siti i presiti i da smo odlučili pa makar nas i glave stajalo, da postamo jednom punoljetni, te da od dosadašnjih iših namećanih tutora ovim putem zatražimo slog sljedećih računa:

1. Što je sa kukuruzovom aferom objeljenom u br. 42. „Narodnog Lista“, 86. Novog Doba“ i susljednih godine 1918. iznenjanju po gosp. N. Adžiji, koju je bilo preuzealo i pročišćenje kr. državno odvjetništvo?

2. Da nam izjaviti gosp. Kulušić, šta je to prisjednik talijanske uprave u štedionici

primio od „Narodnog Vijeća“, a što je predao opet kao prisjednik i općinski upravitelj nakon odlaska talijana novoj koalicionoj upravi nove štedionice?

4. Tko je sačinjavao „Narodno Vijeće“, te kamo su isčezli miljni pretička opć. štedionice, aprovizacije, Uboškog Doma, vojničkih rezervnih magazina itd.?

4. Kako slični ljudi usuduju se i nadalje narodu namećati se njihovim tutorstvom, patriotizmom i poštenjem?

Račune čiste vanka i onda vam prosto budi dalnja habsgburgovština! - ići -

* Koliko smo doznali: kukuruzov pretičak 100.000 stohiljada kruna bio je stavljen na raspoloženje „Narodnog Vijeća“ i kao neupotrebljen nalazi se još položen kad općinske štedionice u Drnišu. Čitava ova stvar bila razjašnjena u splitskom „Novo Doba“ i pregledana po Namjestničvenoj komisiji. Stvar je pročišćena, jedino što se vodi istraga proti veletržaru Jose Nakiću kod kot. Suda u Drnišu. Naš Nakić: ili u radikale ili u demokrate da spasiš čast praznih vreća i mlinskih kajša. — Ur.

Tim naređenjem mora se za svu robu, kojoj je dozvoljen uvoz iz inostranstva, prije uvoza zatražiti predračun od prodavaoca, koji ima biti vidimiran od trg.-obrtničke komore i našeg konsulata, a zatim sa jednom molbom isti predračun proslijediti Odboru Narodne Banke SHS za promet sa valutama i devizama u Split i to na odobrenje i dozvolu te plaćanja odnosne robe.

Kolike li komplikacije! Mjesto da se trgovcima omogući što brži način poslovanja, ovime se trgovci poslovi samo otešavaju. Za sjevernu Dalmaciju, t. j. za ovomošće trgovce ovo je naređenje upravo propast. Koliko smo, naime, imali prilike čuti, osim pismenih podnesaka sa strane trgovaca Narodnoj Banci u Split, koji im se dabogme rješavaju kasno, moraju i sami u Split letjeti, — više puta bez ikakovog uspjeha.

Ako li Min. Financija želi, da ovim naređenjem poboljša našu valutu, onda mora sa svom energijom poraditi oko toga, da Odbor Narodne Banke konstatno radi, a ne da se moraju rješenja čekati.

Bilo bi, međutim, u interesu sjeverne Dalmacije nadasve nužno, da Min. Financija osnuje u Šibeniku jedan takav odbor, čim bi se bezuvjetno unapredilo kulantno vršenje trg. posala, što bi bilo na uhar naroda, a i na čast države.

Prispjeli su noževi za navrtanje loza

Kunde.

Gumenili vrpca za navrtanje loza

dobiva se u drogeriji:

VINKO VUČIĆ - ŠIBENIK

Prodaje se ili iznajmljuje kuća nova na tri kata odmah za useliti na dobrom položaju. U prizemlju je dučan magazin i restoran sa koncesijama, podesno za svaku vrst trgovine. Pogled na more. Potanje obavijesti kod agencije „Uspjeh“.

Povećane pošt takse za inozemstvo sa 1 maja: pisma do 20 grama, dinara 2; pisma svakih 20 grama u više, dinar 1. Proste dopisnice, dinar.

Vesti.

Lične vesti. Danas prošao za rodno mjesto inženjer g. Miše Sladoljev.

Hrvatsko pjevanje u bazilici sv. Jakova uvedeno oduškom našeg gradjanina biskupa Mileta. Bilo je i vreme.

Čeh u kajgani. U Splitu izigao iz parobroda jedan Čeh. Uzelo ga za g. Heinzel, pa po njemu jajima Okrvavilo mu i vilicu. Dva viša redara medusobom se razgovaraju: „Hostia, non se lui, parla in Boemo“. A Čeh će ti: „Co sam u Italiju, hvala na ovako kulturnom gostoprijetstvu“. Ovom prigodom bio tvorno napadnut i dr. Sokol.

Dnevnicne zastupnicima povisila Skupština od 120 na 180 Din. Zemljoradnici po raznim klubovima igrali na skrivalice: da se povlačak jednoglasno prihvati, a pri glasovanju vodstvo bilo protivno!!

CIVILNA LISTA KRALJEVA. Skupština je sa 132 protiv 41 glas prihvatala vladin predlog i odmjerila godišnju plaću kralju 18 milijuna dinara i 6 milijuna francuski franaka. Ova plaća ne može se povećati bez odobrenja Skupštine, a niti smanjiti bez privole kralja.

Premetačima dučana i sklađista obavlja občinsko redarstvo u traženju... bakalara.

Ostavlja službu šef drž. policije u Splitu savj. Bojanović. Privremeno idje na dopust, pa se više ne vraća. Pitanje: dali svojom inicijativom ili mu bilo naimagnuto?

Crni glas stižu nam sa ravnih Kotara. Progon Hrvata na čitavoj liniji. Ovih dana nekoliko ih zatvoreno kao i čestitog Grgu Petkovića sa Budaka-Stankovci, a u budućnosti osudjeni svaki na 15 dana zatvora. Ako je istina, pitamo gdje smo?

ZAPRIEĆEN IZVOZ. JNNO u Splitu pr. subote zapriječila izvoz 4 vagona brašna nulerica i 12000 jaja za Zadar. Na Solinu pokušali zapriječiti izvoz goveda. Isto i u Šibeniku.

Jedini put što je JNNO pokušala pametnu provesti, ali u nezgodni čas — talijansko ratno brodovlje odgodilo izlaz iz splitske luke.

Izvoznice ispuštila vlada, pa zamjera JNNO.

Naivno i smiješno je opravdavanje Gradske Štedionice u Splitu: da brašno nulerica nije za obskrbu pučanstva. Dakle: za radnika, zemljoradnika su posije, makinje, hrastova kora; gdje bi za radnika bila jaja i govedina — siker rajo!

Ratno talijansko brodovlje ostavilo Šibeniku luku pr. subote u 6 jutra. U nepovrat? Pri tolikim razočaranjem, da utvrditi je.

Austrijski zakoni u kreposti za Vodice. Obstoje „Jugoslavensko lovačko društvo“ u Šibeniku. Stupilo u isto nekoliko najmlinjih i najvidljivijih ličnosti. Društvo prostjedilo na Namjestništvo za dozvolu nošnje oružja. Povraćeno odbojno, jer... da Vodice 1897. bile razoružane! Povod razoružanja? Dva rođenja brata pošla lov. Za njima se otišnula dva žandara, i ovi otvorili vatru. Posljedica: pogubljeno dva žandara, ali i jedan žandar. Pri porotrničkoj raspravi u Splitu preostali živući brat biva dva puta rješen. Nek Mujo vjeruje da je pomenuti dogodaj uzrok sadašnjoj zabrani nošnje oružja jer uza sve ubojstvo žandara svojedobno Austrija dijela dozvole. Mi ne čemo u detalje, akuprem nam poznati, ali zabrana tangira „Jugoslavensko lovačko društvo“. Šta ono na ovu zabranu?

Porezni uredi bez novaca. Stanoviti pučki nastavnici još ne primiše plaće za veljaču, ožujak, pa ni za tekući travanj.

Neronijada Ispod Benkovca imade injestance Polača sa 500–600 stanovnika. Naginju Zajednici. U ovom ne bi imalo biti nikakova zla. A ipak: stanovništvo biva ovršnim putem češće gonjeno; oduzimaju im obrtnice koncesije i prieči — uskratom putnicu — paša i rad na obližnjoj Jankulovici (Vrana) još okupirano po Talijanima. Svaka sila za vremena.

Švercovanje kradjenim konjima Ivanu i Jakovu Bujas iz Doca sa Šrine ukralo svakome po bedeviju Našlo ih u Arbanasima. I nekojim pograđenim stražam ko da nijesu čisti prsti u poslu Švercovana.

dna neophodna potreba.

Postoji naredenje Min. Financija od 20. I. t. g. br. 1957. o uvozu robe iz inostran-va i o prometu sa valutama i devizama.

Obzvana! Polag odluke 6. marta 1922. br. 2079. Delegacije Ministarstva Finančnog u Splitu donosi se do znanja zanimanih poreznika da je odmjereno općeg poreza od tečevine za god. 1918. i 1919., koje je uslijedilo u predjelima Dalmacije, okupiranim od talijanske vojske na temelju proglaša br. 60. od 28. decembra 1919. Zapovjedništva Dalmacije te Dalmatinskog i Korčulanskog otočja, bilo uništeno.

Na temelju naredbe br. 5359. od 26. novembra 1919. Ministarstva Finančnog u Beogradu, presporučeno odmjerjenje poreza tečevine za god. 1918. i 1919. bilo je od novosastavljene komisije izvršeno prema prilikama rada i dobitku kroz normativno vrijeme.

Listine odmjeranja poreza tečevine za 1918. i 1919. biti će izložene počasom od 15. aprila 1922. za političku općinu Šibenik kod ove poreške kotarske vlasti; za onu Tijesna, Skradina, Vodica i Zlarina kod odnosnih općinskih upraviteljstava kroz uređovni dolnik na slobodan pregled zanimanih poreznika, a to za vrijeme od 15. dana t. j. od 15. aprila do uključno 30. aprila 1922.

U smislu čl. 36. prvir. zakona o budžetskim dvanestinama, propis poreza onih obveznika koji u toku 15 dana po iznaku roka za pregled razreza (odmjeranja) dačkom u konkretnom slučaju do uključno 15. maja 1922. ne predaju pritužbe ili žalbe poreškoj kotarskoj vlasti u Šibeniku za Delegaciju Ministarstva Finančnog u Splitu, opskrbljene propisom hiljem, postaje pravomoćan, a da se poreškim obveznicima ne uručuju posebni platni nalozni.

Prekoračenje toga roka može se oprostiti samo u slučajevima § 286. zakona 25. X. 1896. L. D. Z. br. 220.

X POVIŠENJE CIJENA ELEKTRIČNE ENERGIJE. Tvrtka Ante Šupuk i Sin javlja ovim putem svim svojim preplatnicima da je primorana povisiti svoj cijenik od 1. jula 1921. za 50% tako da će od 1. aprila u-ugrad paošalne cijene za rasvetu iznašati 3 Dinara za svaku svjeću godišnje dok će za sve ostale sprave kao i za pogon ili za rasvetljenje na mjerilo cijene iznašati 50% više od onih naznačenih u cijeniku od 1. jula prošle godine.

Ova objava vrijedi mjesto okružnica koje je Tvrtka u ovakvim prilikama običavala stati pojedinim preplatnicima.

NOVA ODVJETNIČKA PISARNA! Odvjetnik Dr. Henrik Marin otvorio je odvjetničku pisarnu kod kazališta, kuća Bodul I. k.

TRAŽI SE jedan glasovir („pianino“) za kupiti. Ponude stati na upravu lista.

Primamo: Na temelju zakona o štampi, izvolete vrstili u Vaš cijenjeni list ovaj

Ispravak.

Nije istina, kako je objavljeno u listu „Raskovani“, da ja rovarim protiv Sokola, nego je protiv istina da sam uvijek bio nadušiveniji pohornik Sokola i svele sokolske ideje, a nepomirljivi protivnik onih, koji izrabljivaju Sokol u svoje lične svrhe.

Nije istina, da su prostorije opće aprovizacije dosudnjene zakonitom putem Sokolu, nego je protiv istina da su protuzakonito silom otete općini, što se će dokazati na sudu.

Nije istina, da sam ja prijatelj Italijana, nego je naprotiv istina da sam se borio kroz cijeli svoj život proti njima i da sam prigodom italijanske okupacije najčešće istupio kao član „Narodnoga Vijeća“ protiv italijanskih oficira i da sam radje pošao u progonstvo nego da se primim ponudjene mi časti opće načelnika.

Nije istina, da ja prkosim cijelom gradjanstvu, a na štelu općine i državnih interesa, nego je protiv istina da se je neznačna manjina rabskih općinara urolila protiv općine i zakonitih interesa ogromne većine općinara.

Rab, dne 27. marta 1922.

I. T. Galzinja, s. r.

Predaje se brod na motor — dug 24 noge — 7 tona, i jedan „kuter“ na motor bez jedara. Obratiti se:

Toma Sekso — Šibenik.

Sve se pismene ponude šalju na ugovoru lista „RASKOVANI“.

RASKOVANI

Kr. ovlaštena prodaja baruta, eksploziva, oružja i municije.

t. t.

Jakov Dulibić i drug Šibenik

časti se javiti cilj. općinstvu grada i okolice, da imade na skladištu lagumskog i lovačkog baruta, te lovačkog oružja i municije.

2

VELIKI USPJEH

Kod kupnje, prodaje ili zakupa nekretnina NOVO USTANOVLJENA

Reklamna i Posrednička Agencija „Uspjeh“

ŠIBENIK Gopodski trg 13.

Prima na prodaju, kupnju i zakup

Razne trgovine, Gostionice, kavane, kuće, podkucenice, lokale, vinograde, posjede, velika imanje ladjje i t. d.

Ponude izvršuju na opće zadovoljstvo

Za što veću ponudu preporuča se

Reklamna i posrednička Agencija „Uspjeh“

VELIKI USPJEH

VELIKI USPJEH

3-6

Jedala, kašike, dozeške, škare,

te čitavu nožarsku i lanterisku robu raznaši

na veliko i na malo čudovito iskrim cijenjen veletrgovina i raznolike

R. STERMECKI — CEL. ZAHTEVACI: cijenici sa s

kama. Šta nije po godu zamjeni se ili povrati novac.

SINGER

ŠIVARIČIH STROJEVA ŠIVARIČIHLA
IGRAČA
NAKNADNIH DJELOVA
MAŠINSKOG ULJA

PRODAJE UZ GOTOV NOVAC
— I OBROČNU OTPLATU —

NA SVAKOJ JE MAŠINI NAZNACENA
CIJENA USTANOVLJENA ZA CIJELU
JUGOSLAVIJU

SKLADIŠTE — ŠIBENIK
GLAVNA Ulica

ZASTUPNIK

ANTE FRUA

22-26

MATE PRGIN - ŠIBENIK

Veliki izbor šešira domaćih
tvornica sagova i rukotvorine.

JOSIP DREZGA - ŠIBENIK

Brzojavi: DREZGA ŠIBENIK.
Telefon inter. 38.

VELIKA PRODAJA u ţitaricama i
kolonijalima.

Prodaja: Šećera, Kave, Pirinča, Sa-
puna, Gradjevni materijali, Nafta,
Benzin, Mašinski ulja

Sve uz cijene konkurenčije.

AUTOGARAGE.

Narudžbe se obavljaju sa vlastitim
prevoznim sredstvima:
motornim ludjama po moru, teretnim
automobilima po suhu.

Export vina, ulja i rakije na veliko.

Glavno zastupstvo za Dalmaciju tvor-
nica likera Ivana Jelića u Šibeniku.

8-52

KNJIŽARA I PAPIRNICA

FILIP BABIĆ
ŠIBENIK

Potpuno skladište knjiga na našem i
stranim jezicima

Tvorničko skladište papira uz najefтинije
cijene

Sav pribor za ured, općine i škole —

Skladište školskih knjiga. i Kr. Zemaljske Naklade u Zagrebu.

Prima predplate na
STRUČNE I PERIODIČNE ČASOPISE
svakog jezika i struke.

MUZIKALIJE SVAKE VRSTI.

ZAHTEVAVJTE CIJENIKE PAPIRA I POPIS
KNIJIGA — — — CIJENIK ZA UREDE.

23-52

GRAND HOTEL KRKA — ŠIBENIK

Kafana prvi reda.

Skavo večer gospojinski koncerat.

Tačna poslužba. — Izvrsna kuhinja.

Cijene umjerene.

PAPIRNICA I KNJIŽARA
J. GRIMANI - ŠIBENIK

Papir, knjige, školski risaci i pisači predmeti.
Uljene i acquarel boje, crnila i tuša u svim bojama svjetske tvorinice Günther Wagner.
Muzikalije, slike, okviri i ostali luxus-predmeti.
Vrper i pribor za pisaci stroj cyklostilij papir i crnilo.

11-13

Jurićev i Kešić - Bakar
Veletrgovina dalmat. vina
— samo na veliko —

22-52